

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 659
Warszawa, 6 maja 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Marka Suskiego.

(-) Piotr Łukasz Babiarczy; (-) Joanna Borowiak; (-) Bożena Borys-Szopa; (-) Zbigniew Chmielowiec; (-) Szymon Giżyński; (-) Konrad Głębocki; (-) Kazimierz Gołojuch; (-) Małgorzata Gosiewska; (-) Jan Kilian; (-) Robert Kołakowski; (-) Jarosław Krajewski; (-) Leonard Krasulski; (-) Andrzej Kryj; (-) Bernadeta Krynicka; (-) Dariusz Kubiak; (-) Bogdan Latosiński; (-) Paweł Lisiecki; (-) Marzena Machałek; (-) Krzysztof Maciejewski; (-) Gabriela Masłowska; (-) Jerzy Materna; (-) Mieczysław Miazga; (-) Iwona Michałek; (-) Jan Mosiński; (-) Aleksander Mrówczyński; (-) Wojciech Murdzek; (-) Jerzy Paul; (-) Jacek Sasin; (-) Wojciech Skurkiewicz; (-) Kazimierz Smoliński; (-) Dariusz Starzycki; (-) Bartłomiej Stawiarski; (-) Halina Szydełko; (-) Ewa Szymańska; (-) Sylwester Tułajew; (-) Piotr Uściński; (-) Robert Warwas; (-) Tadeusz Woźniak.

U S T A W A

z dnia 2016 r.

zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji

Art. 1. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 747 i 978) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 56:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Fundusz Reprywatyzacji, na rachunku którego są gromadzone środki pochodzące ze sprzedaży 5% akcji należących do Skarbu Państwa w każdej ze spółek powstałych w wyniku komercjalizacji, dochody uzyskane z tytułu posiadania akcji nabytych zgodnie z ust. 4c i przychody z tytułu zbycia tych akcji, a także odsetki od tych środków, z przeznaczeniem na cele związane z zaspokajaniem roszczeń byłych właścicieli mienia przejętego przez Skarb Państwa, poprzez:

- a) wypłatę odszkodowań wynikających z prawomocnych wyroków i ugód sądowych oraz ostatecznych decyzji administracyjnych, wydanych w związku z nacjonalizacją mienia,
- b) wypłatę odszkodowań przyznanych na podstawie art. 10 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1851),
- c) realizację porozumień zawieranych przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz jednostki samorządu terytorialnego w sprawie dotacji celowych na rzecz jednostek samorządu terytorialnego przeznaczonych na dofinansowanie zaspokajania przez te jednostki roszczeń byłych właścicieli mienia przejętego przez Skarb Państwa poprzez wypłatę świadczeń wynikających z prawomocnych wyroków i ugód sądowych oraz ostatecznych decyzji administracyjnych wydanych w związku z nacjonalizacją mienia,
- d) pokrycie kosztów postępowania sądowego i egzekucyjnego, w tym wynagrodzeń biegłych sądowych za sporządzanie ekspertyz, których koszty w wyroku ponosi pozwany - Skarb Państwa,

- e) pokrycie kosztów zastępstwa procesowego w sprawach prowadzonych poza granicami kraju,
  - f) pokrycie kosztów wynagrodzeń wypłacanych na podstawie umów cywilnoprawnych w zakresie specjalistycznych opinii i analiz, w ramach realizacji celów, o których mowa w lit. a-e;”,
- b) po ust. 4b dodaje się ust. 4c-4g w brzmieniu:

„4c. Środki Funduszu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, mogą być przeznaczone na sfinansowanie nabycia przez Skarb Państwa, reprezentowany przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, akcji spółek publicznych.

4d. W przypadku zbycia akcji nabytych zgodnie z ust. 4c, na rachunku Funduszu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, gromadzi się całość przychodów z tego tytułu, w szczególności bez pomniejszania o obowiązkowe odpisy na rachunki innych państwowych funduszy celowych.

4e. Dotacja, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, może zostać udzielona, jeżeli pozwala na to stan środków finansowych zgromadzonych na rachunku Funduszu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz jeżeli jednostka samorządu terytorialnego wykaże szczególne okoliczności uzasadniające udzielenie dotacji, w tym związane z jej sytuacją finansową, uniemożliwiającą samodzielne zaspokojenie roszczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c.

4f. Łączna wysokość dotacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, udzielonych w roku budżetowym nie może być wyższa niż 200 000 000 zł.

4g. Stan środków zgromadzonych na rachunku Funduszu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie może być niższy niż dwukrotność wydatków poniesionych w poprzednim roku budżetowym na cele, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 4c.”;

2) uchyla się art. 69f;

3) po art. 69f dodaje się art. 69h w brzmieniu:

„Art. 69h. Środki Funduszu, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1, w kwocie nie przekraczającej łącznie 20 000 000 zł, mogą zostać w roku 2016 przeznaczone na podwyższenie kapitału zakładowego Telewizji Polskiej S.A., Polskiego Radia S.A. oraz spółek radiofonii regionalnej.”.

Art. 2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze dotyczące Funduszu Reprywatyzacji, wydane na podstawie art. 56 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 56 ust. 6 ustawy

zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Celem regulacji jest optymalizacja korzystania ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Reprywatyzacji. Fundusz Reprywatyzacji to państwowy fundusz celowy utworzony na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 1. ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 roku o komercjalizacji i prywatyzacji. Na rachunku Funduszu gromadzone są środki pochodzące ze sprzedaży 5% akcji należących do Skarbu Państwa w każdej ze spółek powstałych w wyniku komercjalizacji oraz odsetki od tych środków z przeznaczeniem na cele związane z zaspakajaniem roszczeń byłych właścicieli mienia przejętego przez Skarb Państwa. Pod koniec 2015 roku stan Funduszu Reprywatyzacyjnego wynosił 4,9 mld zł natomiast wydatki z Funduszu w ciągu ostatnich pięciu lat wyniosły średnio około 290 mln zł rocznie.

Ustawa zastępuje kontrowersyjne rozwiązanie przyjęte w art. 69f ustawy, przewidującym możliwość przyznania dotacji dla miasta stołecznego Warszawy. Powyższa regulacja kreowała nieuzasadnione uprzywilejowanie tej jednostki samorządu terytorialnego w stosunku do innych jednostek dotkniętych roszczeniami byłych właścicieli mienia przejętego przez Skarb Państwa. Proponowane unormowanie rozszerza krąg potencjalnych beneficjentów wypłat na wszystkie samorządy. Ponadto przyjęte brzmienie w sposób wyraźny wskazuje na konieczność wykazania zaistnienia szczególnych okoliczności, które uzasadniałyby współfinansowanie podmiotów odrębnych od Skarbu Państwa ze środków państwowych. Sam mechanizm decyzyjny nie podlega zmianie – udzielenie dotacji będzie miało charakter fakultatywny – ostateczną decyzję o udzieleniu dotacji oraz o jej wysokości będzie podejmował Minister Skarbu Państwa, jako dysponent Funduszu Reprywatyzacyjnego. Rozwiązanie będzie miało charakter stały, a nie, jak dotąd, ograniczony czasowo (do końca roku 2016).

Ustawa przyznaje również ministrowi właściwemu ds. Skarbu Państwa możliwość działań inwestycyjnych na środkach Funduszu Reprywatyzacyjnego. Należy zauważyć, że już w aktualnym stanie prawnym minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może przekazywać, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, z Funduszu, na przychody budżetu państwa, nadwyżkę stanowiącą różnicę między przychodami Funduszu uzyskanymi w poprzednim roku budżetowym a sumą wydatków poniesionych w poprzednim roku budżetowym oraz planowanych do poniesienia w danym roku budżetowym na podstawowe cele Funduszu (art. 56 ust. 4a ustawy). Celem wprowadzanej zmiany jest efektywniejsze wykorzystanie środków Funduszu. Środki te, na mocy ustawy, mogą zostać wykorzystywane

dla zwiększenia portfela akcji posiadanych przez Skarb Państwa w tym, w szczególności, w sytuacji istnienia zagrożenia utraty kontroli nad spółkami wskutek tzw. wrogiego przejęcia. Dochody generowane przez nabywane akcje będą stanowiły przychód Funduszu, co w dłuższej perspektywie pozwala na większą elastyczność w planowaniu wypłat. Jednocześnie, w przypadku zbycia nabywanych akcji, całość uzyskanych w ten sposób środków będzie przekazywana na rachunek Funduszu, bez dokonywania odpisów na rachunki innych funduszy celowych. Dla zabezpieczenia wypłat z Funduszu Reprywatyzacyjnego wprowadzony został wymóg utrzymania minimalnego poziomu środków, określonego na dwukrotność wydatków poniesionych w poprzednim roku budżetowym. Wydatkowanie środków nie wpłynie zatem na realizację podstawowego celu Funduszu.

Na mocy ustawy minister właściwy ds. Skarbu Państwa uzyskuje również w 2016 roku możliwość podwyższenia kapitału zakładowego Telewizji Polskiej S.A., Polskiego Radia S.A. oraz spółek radiofonii regionalnej w kwocie nie przekraczającej łącznie 20 000 000 zł. Wskazana kompetencja wiąże się ze szczególną sytuacją mediów publicznych w trwającym roku oraz ich istotnym zaangażowaniem w obsługę medialną wydarzeń o charakterze publicznym i ogólnonarodowym. Przewidywana maksymalna wysokość podwyższenia kapitału zakładowego stanowi nieco ponad 40% kwot, o jakie wymienione podmioty ubiegały się we wnioskach składanych do ministra Skarbu Państwa w sierpniu i wrześniu 2015 r.

Ustawa przewiduje wreszcie czasowe utrzymanie w mocy rozporządzenia Ministra Skarbu Państwa z dnia 29 czerwca 2010 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia gospodarki finansowej Funduszu Reprywatyzacji, jednak nie dłużej niż 3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy. Konieczność zastosowania tego rozwiązania jest podyktowana krótkim terminem wejścia w życie projektowanej ustawy, tj. z dniem następującym po dniu ogłoszenia i koniecznością dostosowania treści rozporządzenia do zmian wprowadzonych niniejszą ustawą.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 24 maja 2016 r.

BAS-WAPEiM-987/16

Pan Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Suski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 747, ze zm.) przewiduje modyfikacje źródeł pochodzenia środków gromadzonych na rachunku Funduszu Reprywatyzacji oraz celów, na których zaspokojenie przeznaczane są te środki.

Nowelizacja ma dotyczyć m.in. realizacji porozumień zawieranych przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz jednostki samorządu terytorialnego w sprawie dotacji celowych na rzecz jednostek samorządu terytorialnego przeznaczonych na dofinansowanie zaspokajania przez te jednostki roszczeń byłych właścicieli mienia przejętego przez Skarb Państwa przez wypłatę świadczeń wynikających z prawomocnych wyroków i ugód sądowych oraz ostatecznych decyzji administracyjnych wydanych w związku z nacjonalizacją mienia.

Projekt przewiduje również, że środki Funduszu Reprywatyzacji, w kwocie nieprzekraczającej łącznie 20 000 000 zł, mogą zostać w 2016 r. przeznaczone na podwyższenie kapitału zakładowego Telewizji Polskiej S.A., Polskiego Radia S.A. oraz spółek radiofonii regionalnej.

Projekt zawiera przepis przejściowy. Ustawa ma wejść w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy przywołać art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE).

W myśl art. 107 ust. 1 TfUE, niezgodna z rynkiem wewnętrznym jest wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która sprzyja niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów i przez to zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE Komisja Europejska jest informowana w czasie odpowiednim do przedstawienia swych uwag o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy. Państwo nie może wprowadzać w życie projektowanych środków dopóki prowadzona przez Komisję ocena nie doprowadzi do wydania decyzji końcowej. Regulacja art. 108 TfUE jest doprecyzowana w rozporządzeniu Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

III. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Oceny dotyczącej zgodności z unijnymi wymogami udzielania pomocy państwa wymaga projektowany art. 69f ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji. Przepis ten przewiduje możliwość przeznaczenia w 2016 r. środków pochodzących z Funduszu Reprywatyzacji, w kwocie nie przekraczającej łącznie 20 000 000 zł., na podwyższenie kapitału zakładowego Telewizji Polskiej S.A., Polskiego Radia S.A. oraz spółek radiofonii regionalnej.

Określone w art. 107 TfUE warunki uznania pomocy państwa za niedopuszczalną zostały rozwinięte w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Aby korzyści można było zakwalifikować jako pomoc w rozumieniu art. 107 TfUE, konieczne jest, aby zostały one przyznane bezpośrednio lub pośrednio z zasobów państwowych i aby można je było przypisać państwu. Art. 107 dotyczy więc korzyści przyznanych bezpośrednio przez państwo, jak również korzyści udzielanych za pośrednictwem podmiotu publicznego lub prywatnego wyznaczonego lub utworzonego przez to państwo¹. Kryterium właściwym dla oceny występowania zasobów publicznych jest kryterium stopnia interwencji organu władzy publicznej w określenie danych środków i zasad ich finansowania².

Środki pochodzące z Funduszu Reprywatyzacji należy zakwalifikować jako pochodzące od państwa (projektowany art. 56 ust. 1 pkt 1 ustawy).

Ponadto, za pomoc państwa uznaje się interwencje, które, niezależnie od ich formy, mogą uprzywilejowywać przedsiębiorstwa w bezpośredni lub pośredni sposób lub które winny być uznane za korzyść gospodarczą, jakiej

¹ Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r., T-139/09 Republika Francuska przeciwko Komisji Europejskiej, pkt.58-59.

² Ibid., pkt 63.

przedsiębiorstwo będące beneficjentem nie uzyskałoby w normalnych warunkach rynkowych. Należy więc ocenić, czy w podobnych okolicznościach inwestor prywatny o wielkości porównywalnej do organu władzy publicznej byłby skłonny wnieść wkład kapitałowy w takiej wysokości, w szczególności przy uwzględnieniu informacji dostępnych oraz rozwoju sytuacji możliwego do przewidzenia w okresie wniesienia wkładu. Dokonując oceny, czy państwo zachowało się jak przezorny inwestor w warunkach gospodarki rynkowej, należy uwzględnić sytuację istniejącą w chwili, w której wdrożono środki wsparcia finansowego, tak by ocenić racjonalność ekonomiczną postępowania państwa, unikając wszelkich ocen bazujących na sytuacji późniejszej³.

Zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2016 r. poz. 639) Telewizja Polska S.A., Polskie Radio S.A. oraz spółki radiofonii regionalnej działają wyłącznie jako jednoosobowe spółki akcyjne Skarbu Państwa i mogą prowadzić działalność gospodarczą. Przewidziane w projekcie ustawy podwyższenie kapitału zakładowego stanowi wsparcie tych podmiotów. Ocena przywołanego testu inwestora prywatnego wykracza poza ramy niniejszej opinii.

Kolejnym warunkiem uznania środka za pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 TfUE jest jej selektywny charakter. Oceniane działanie ma bowiem sprzyjać „niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów” w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami, które w świetle celu tego środka znajdują się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej⁴.

Projektowane podwyższenie kapitału zakładowego ma charakter selektywny, gdyż dotyczy wyłącznie podmiotów wyraźnie wymienionych w projekcie.

Zgodnie z orzecznictwem Trybunału, do celów zakwalifikowania działania krajowego jako pomocy państwa nie jest konieczne stwierdzenie faktycznego wpływu pomocy na wymianę handlową między państwami członkowskimi i rzeczywistego zakłócenia konkurencji, lecz jedynie weryfikacja, czy pomoc może mieć wpływ na tę wymianę handlową i zakłócać konkurencję⁵.

Wielkość przewidzianej w projekcie pomocy oraz fakt konkurowania przez spółki publicznej radiofonii i telewizji z podmiotami prywatnymi mogą spowodować zakłócenie konkurencji i wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

W konsekwencji należy uznać, że projekt zawiera przepisy, które mogą zostać uznane za pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym.

---

³ Wyrok Sądu z dnia 2 marca 2012 r., Królestwo Niderlandów (T-29/10) i ING Groep NV (T-33/10) przeciwko Komisji Europejskiej, pkt. 96-97.

⁴ Wyrok Sądu z dnia 1 lipca 2010 r., T-335/08, BNP Paribas i Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) przeciwko Komisji Europejskiej, pkt 160.

⁵ Wyrok Trybunału z dnia 30 kwietnia 2009 r., C-494/06P, Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej i Wam SpA, pkt 50.

W polskim porządku prawnym zgodność pomocy udzielanej przez państwo z rynkiem wewnętrznym ocenia Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. 2007, Nr 59, poz. 404, ze zm.). Opinii podlegają m.in. projekty aktów normatywnych, zwane programami pomocowymi, na których podstawie przedsiębiorcom przyznawana jest pomoc indywidualna, określona w ustawie w sposób ogólny i abstrakcyjny lub na podstawie których pomoc, która nie jest związana z konkretnym projektem, może zostać przyznana jednemu lub kilku przedsiębiorstwom na czas nieokreślony lub w nieokreślonej kwocie (art. 12 ust. 1 w związku z art. 2 pkt. 2 i 7 ustawy oraz art. 1 lit. d w związku z art. 35 zdanie drugie rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589). Procedura uregulowana w ustawie poprzedza notyfikację dokonywaną Komisji na podstawie TfUE.

IV. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji zawiera przepisy, które mogą zostać uznane za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Marszałek Sejmu powinien zwrócić się w trybie art. 16a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej o opinię do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

M. Warciński

Michał Warciński

Warszawa, 24 maja 2016 r.

BAS-WAPEiM-988/16

Pan Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Suski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 747, ze zm.) przewiduje modyfikacje źródeł pochodzenia środków gromadzonych na rachunku Funduszu Reprywatyzacji oraz celów, na których zaspokojenie przeznaczane są te środki.

Nowelizacja ma dotyczyć m.in. realizacji porozumień zawieranych przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz jednostki samorządu terytorialnego w sprawie dotacji celowych na rzecz jednostek samorządu terytorialnego przeznaczonych na dofinansowanie zaspokajania przez te jednostki roszczeń byłych właścicieli mienia przejętego przez Skarb Państwa przez wypłatę świadczeń wynikających z prawomocnych wyroków i ugód sądowych oraz ostatecznych decyzji administracyjnych wydanych w związku z nacjonalizacją mienia.

Projekt przewiduje również, że środki Funduszu Reprywatyzacji, w kwocie nieprzekraczającej łącznie 20 000 000 zł, mogą zostać w 2016 r. przeznaczone na podwyższenie kapitału zakładowego Telewizji Polskiej S.A., Polskiego Radia S.A. oraz spółek radiofonii regionalnej.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych
M. Warciński
Michał Warciński

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 04.06. 2016 r.

PK I BP 025.103.2016

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. ....

06. 06. 2016

Data wpływu .....

Pan

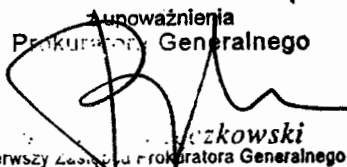
Adam Podgórski

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

W nawiązaniu do pisma z dnia 17 maja 2016 r., nr GMS-WP-173-137/16, dotyczącego poselskiego *projektu ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji*, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 § 1 pkt 12 *ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze* (Dz. U poz. 177), uprzejmie informuję, że do przedstawionego projektu, normującego problematykę leżącą poza obszarem działania prokuratury i zakresem kompetencji Prokuratora Generalnego, uwag nie zgłaszam.

z poważaniem

Upoważnienia
Prokuratora Generalnego

Podgórski
Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego

PROKURATORIA GENERALNA SKARBU PAŃSTWA

Główny Urząd Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

ul. Hoża 76/78, 00-682 Warszawa
tel.: (+48) 022 392-31-17; fax: (+48) 022 392-31-20

www.prokuratoria.gov.pl
e-mail: kancelaria@prokuratoria.gov.pl

KR-51-215/16/KLI

W / 4174 / 16

Warszawa, 2016.06. 14

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. 14. 06. 2016

Data wpływu .....

Pan
Adam PODGÓRSKI
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Ministrze

W odpowiedzi na pismo z dnia 17.05.2016 r., znak: GMS-WP-173-137/16, dotyczące zaopiniowania poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Suski), w załączeniu przekazuję opinię Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa do przedłożonego projektu.

Z poważaniem
PREZES
Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa
Leszek Bosek

Otrzymują:

- 1) adresat – 1 egz.,
- 2) a/a – 1 egz.

**Opinia do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Suski)**

W związku z otrzymaniem do zaopiniowania *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Suski)*, zauważa się, co następuje:

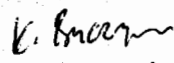
Celem projektowanej ustawy, deklarowanym w jej uzasadnieniu, jest optymalizacja korzystania ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Reprywatyzacji. Fundusz ten utworzony na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 1 *ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 747 i 978)* gromadzi środki pochodzące ze sprzedaży 5% akcji należących do Skarbu Państwa w każdej ze spółek powstałych w wyniku komercjalizacji oraz odsetki od tych środków z przeznaczeniem na cele związane z zaspakajaniem roszczeń byłych właścicieli mienia przejętego przez Skarb Państwa. Projektowana ustawa uchyla zawartą w art. 69f zmienianej ustawy regulację o charakterze epizodycznym, która umożliwiała w latach 2014-2016 udzielenie miastu stołecznemu Warszawie dotacji celowej ze środków Funduszu, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1, z przeznaczeniem na dofinansowanie wypłaty odszkodowań, o których mowa w art. 215 *ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2014 r. poz. 518, z późn. zm.)*. Projektodawcy proponują w zamian rozwiązanie o charakterze systemowym, dzięki któremu każda jednostka samorządu terytorialnego, która zawrze porozumienie z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa, będzie dofinansowana środkami Funduszu w celu zaspokajania przez nią roszczeń byłych właścicieli mienia przejętego przez Skarb Państwa poprzez wypłatę świadczeń wynikających z prawomocnych wyroków i ugód sądowych oraz ostatecznych decyzji administracyjnych wydanych w związku z nacjonalizacją mienia (art. 56 ust. 1 pkt 1 lit. c zmienianej ustawy). Dotacja na ten cel będzie udzielana pod warunkiem wykazania przez jednostkę samorządu terytorialnego szczególnych okoliczności uzasadnienie dotacji, dotyczących m.in. jej sytuacji finansowej, która uniemożliwia samodzielne zaspokojenie roszczeń byłych właścicieli mienia przejętego przez Skarb Państwa (art. 56 ust. 4e zmienianej ustawy).

Projektowana ustawa zawiera również przepisy, które w zamyśle jej autorów mają umożliwić ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa podejmowanie działań inwestycyjnych z wykorzystaniem środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Reprywatyzacji (art. 56 ust. 4c zmienianej ustawy). Środki te mogą być przeznaczone na sfinansowanie nabycia przez Skarb Państwa akcji spółek publicznych. Zwrócić należy uwagę, iż w przypadku zbycia akcji nabytych ze środków Funduszu, całość przychodów uzyskanych z tego tytułu będzie gromadzona na rachunku funduszu, bez pomniejszenia o obowiązkowe odpisy na rachunki innych państwowych funduszy celowych (art. 56 ust. 4d zmienianej ustawy).

Propozycje te, w ocenie Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, zasługują na poparcie. Tym niemniej zauważa się, iż środki finansowe przekazane zgodnie z art. 69h zmienianej ustawy na podwyższenie kapitału zakładowego spółek: Telewizja Polska S.A., Polskie Radio S.A. oraz spółek radiofonii regionalnej uszczuplą pulę środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Reprywatyzacji. Biorąc jednak pod uwagę, że już w obecnie obowiązującym stanie prawnym nadwyżka środków Funduszu Reprywatyzacji, stanowiąca różnicę między przychodami tego Funduszu uzyskanymi w poprzednim roku budżetowym a sumą wydatków poniesionych w poprzednim roku budżetowym oraz planowanych do poniesienia w danym roku budżetowym na cele przez niego realizowane, może być przekazana do budżetu państwa (art. 56 ust. 4a zmienianej ustawy) proponowane rozwiązanie należy uznać za dopuszczalne.

STARSZY RADCA
Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa

Katarzyna Libiszewska
13.06.2016.

13.06.2016.

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

BSA I-021-222/16

Warszawa, dnia 14 czerwca 2016 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. ....

17.06.2016

Data wpływu .....

**Pan
Adam Podgórski
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 17 maja 2016 r., GMS-WP-173-137/16 uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji.**

Z poważaniem

Prof. dr hab. Małgorzata Gersdorf

SĄD NAJWYŻSZY
BIURO STUDIÓW i ANALIZ
Pl. Krasieńskich 2/4/6, 00-951 Warszawa
BSA I-021-222/16

UWAGI

do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji

1. Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji ma na celu nowelizację przepisów o Funduszu Reprywatyzacji (art. 56 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji [t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 747 i 978]), zaś najważniejszym zagadnieniem, którego dotyczy jest kwestia dotacji celowych przekazywanych M. St. Warszawie z przeznaczeniem na dofinansowanie wypłaty odszkodowań za wywłaszczenia nieruchomości w trybie tzw. „dekretu Bieruta”.

2.1. Projekt uchyla epizodyczny, lecz wciąż obowiązujący art. 69f ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji, który przewidywał wypłatę M. St. Warszawie dotacji celowej w latach 2014-2016. W zamian zaś art. 1 ust. 1 pkt 1 projektu, zmieniający brzmienie art. 56 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji, wprowadza mechanizm zawierania między Skarbem Państwa a jednostkami samorządu terytorialnego porozumień w sprawie ww. dotacji celowych. Zmiana rozszerza mechanizm przekazywania dotacji celowych na wszystkie samorządy w Polsce, wprowadzając ograniczenie kwotowe w wysokości 200 000 000 zł. Znaczenie projektowanej zmiany polega zatem na zrównaniu uprawnień M. St. Warszawy z innymi jednostkami samorządu terytorialnego, przy jednoczesnym poważnym ograniczeniu dostępności w liczbach względnych środków przeznaczonych na dotacje celowe (max. 200 mln zł dla nawet 2874 podmiotów – gmin powiatów i województw). Dla zasadności takiego rozwiązania centralne znaczenie ma ustalenie czy M. St. Warszawa powinno być traktowane na równi z innymi jednostkami samorządu terytorialnego, czy powinno uzyskać w kontekście reprivatyzacji swoisty status.

2.2. Odmiennosc uwarunkowan panujacych w M. St. Warszawie wynika z ciaglego obowiazywania dekretu z 26 pazdziernika 1945 r. o wlasnosci i uzytkowaniu gruntow na obszarze m. st. Warszawy (Dz.U. z 1945 r., nr 50, poz. 279), bedacego bezprecedensowym aktem prawnym.

Odmiennosc ta ustalona zostala wieloletnia praktyka prawną oraz utrwalona opinia nauki prawa, wedle ktorej: „reprzywatyzcacja w Warszawie funkcjonuje na tych samych, rownych zasadach, co w innych czesciach kraju, jednakze dodatkowe ustawodawstwo oraz niezliczone orzecznictwo sprawilo, iz ta czesc procesu reprzywatyzcacyjnego w pewnych aspektach poszla swoja wlasna, indywidualnie ukszaltowana droga” (por. L. Bernatowicz, Reprzywatyzcacja na przykladzie gruntow warszawskich, Warszawa 2015, str. 136). W doktrynie twierdzi sie rowniez, ze „specyfika dekretu, ktory nadal obowiazuje, i rozwiazania w nim zawarte moga uzasadniac koniecznosc odrębnego uregulowania kwestii «gruntow warszawskich»” (Ibidem, str. 266, por. K. Dobrzeniecki/M. Romanowski, Reprzywatyzcacja. Problemy tworzenia i stosowania prawa, Warszawa 2015, str. 106 i n.; W. Bialoglowski/R. Dybka, Dekret o wlasnosci i uzytkowaniu gruntow na obszarze miasta stolecznego Warszawy, Warszawa 2014, str. 13; K. Osajda, Nacjonalizacja i reprzywatyzcacja, Warszawa 2009, str. 112 i n.).

Twierdzenie, ze grunty warszawskie posiadaja szczegolny status prawny nie stanowi zarazem postulatu zawezenia dzialan legislacyjnych wytlaczenie do zagadnienia reprzywatyzcacji na terenie M. St. Warszawy. Powszechna reprzywatyzcacja mienia utraconego w latach 1939-1989 pozostaje wciaz palaca kwestia spoleczna. Ponadto warto dostrzec, ze reprzywatyzcacja dokonywana w drodze postepowan przed sadami administracyjnymi i sadami powszechnymi w oparciu o stwierdzenie niewaznosci decyzji nacjonalizacyjnych charakterystyczna jest dla calego kraju. Natomiast fakt obowiazywania dekretu z dnia z 26 pazdziernika 1945 r. o wlasnosci i uzytkowaniu gruntow na obszarze M. st. Warszawy, jego szczegolne unormowania oraz skala dokonanego na jego podstawie wytlaczenia, jak rowniez skala biezacych nakladow finansowych M. St. Warszawy zwiazanych z procesem sadowej restytucji tych dobr (w tym w charakterze podmiotu reprezentujacego Skarb Panstwa w zwiazku z przejeciem przezen czesci gruntow warszawskich) implikuje koniecznosc istnienia odpowiedniej, szczegolnej regulacji.

3.1. W odniesieniu do aspektów legislacyjnotechnicznych doprecyzowaniu poddać można art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. b, który dodaje do art. 56 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji ust. 4f, poprzez wskazanie czy „łączna wysokość dotacji (...) udzielonych w roku budżetowym” oznacza całkowitą wysokość dotacji przeznaczoną dla pojedynczej jednostki samorządu terytorialnego, czy łącznie dla wszystkich jednostek samorządu terytorialnego, które w roku budżetowym o taką dotacje wystąpią.

3.2. W odniesieniu do art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. b, w zakresie w jakim dodaje do art. 56 ustawy ust. 4e, zasadne wydaje się przeredagowanie przepisu tak, aby ograniczyć arbitralność decyzji o przyznaniu dotacji celowej. Przesłanki „stanu środków finansowych”, „szczególnych okoliczności uzasadniające udzielenie dotacji” oraz „możliwości samodzielnego zaspokojenia roszczeń” sformułowane są zbyt ogólnie i pozwalają ministrowi właściwemu ds. Skarbu Państwa na skuteczne zablokowanie mechanizmu przyznawania dotacji celowych, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a) (w zakresie w jakim nowelizuje art. 56 ust. 1 pkt 1 lit. c) projektu ustawy.

3.3. W odniesieniu do art. 2 projektu zawierającego upoważnienie od wydania przepisów wykonawczych, należy rozważyć czy przepisy wykonawcze nie powinny wejść w życie wraz z dniem wejścia w życie samej ustawy. Odroczenie ich wydania o 3 miesiące przedłuży istnienie luki legislacyjnej. Przejawia się ona tym, że dotychczasowe rozporządzenie z dnia 29 czerwca 2010 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia gospodarki finansowej Funduszu Reprywatyzacji (Dz.U. z 2010 r., nr 118, poz. 799) utraciło ustawowe umocowanie wobec faktu nowelizacji art. 56 ust. 6 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji, jaka dokonana została mocą art. 4 pkt 2 ustawy z 16 marca 2012 r. o likwidacji delegatur terenowych ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa (Dz.U. z 2012 r., poz. 459). Nowelizacja ustaliła nowe brzmienie przepisu upoważniającego do wydania aktu wykonawczego, wykreślając z niego Fundusz Reprywatyzacji. Obowiązujące rozporządzenie Ministra Skarbu Państwa z dnia 25 lipca 2012 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia gospodarki finansowej Funduszu Skarbu Państwa (Dz.U. z 2012 r., poz. 874) w ogóle nie wspomina o Funduszu Reprywatyzacji. Zasadne jest zatem jak najszybsze uzupełnienie luki legislacyjnej.

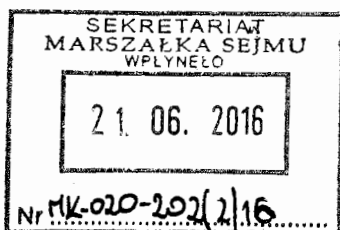

Prezes Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Marek Niechcial

DDO-500-504(2)16/MG

Warszawa, 21 czerwca 2016 r.

Pan
Ryszard Terlecki
Wicemarszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Stanowony Panie Marszałku

W odpowiedzi na pismo z dnia 8 czerwca 2016 r. (znak: GMS-WP-17-29/16), zawierające wniosek o wydanie opinii do **projektu ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji**, uprzejmie informuję, że ww. projekt nie podlega opiniowaniu Prezesa UOKiK, w trybie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej¹.

Przedmiotowy projekt przewiduje m.in. wprowadzenie możliwości podwyższenia kapitału zakładowego Telewizji Polskiej S.A., Polskiego Radia S.A. oraz spółek radiofonii regionalnej. Projekt ustawy nie stanowi jednak zmiany „pomocy istniejącej”² zawartej w ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji³ oraz w ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych⁴, a jedynie wprowadza dodatkowe źródło finansowania nadawców publicznych, które i tak przewidziane jest już w obowiązujących przepisach ustawowych. Stosownie bowiem do art. 31 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji⁵ przychodami nadawców publicznych mogą być wpływy z innych źródeł.

Stanowisko to potwierdza tzw. opinia wstępna⁶ wydana w dniu 10 maja 2011 r., w której Komisja Europejska stwierdziła, że „już pierwotny tekst ustawy o radiofonii i telewizji określał różne źródła finansowania zadań objętych misją publiczną”, a zatem „finansowania z różnych źródeł uprzednio określonego zadania objętego misją publiczną, które wskazywała już pierwotna podstawa prawa, nie traktuje się jako istotnej zmiany systemu finansowania TVP”.

Dodatkowo, należy zauważyć, że zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) Nr 794/2004 z 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) Nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktu WE⁷, wzrost pierwotnego budżetu istniejącego programu pomocowego do 20% nie jest uznawany za zmianę „pomocy istniejącej”. W związku z tym, że w opinii wstępnej Komisja nie odniosła się do konkretnego budżetu pomocy, należy posłużyć się w tym wypadku danymi pochodzącymi

¹ Dz. U. z 2007 r., Nr 59, poz. 404 ze zm.

² Zmiana „pomocy istniejącej”, o której mowa w art. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej², stanowi „pomoc nową” podlegającą notyfikacji, zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE.

³ Dz. U. 2016.639 j.t.

⁴ Dz. U. 2014.1204 j.t.

⁵ Dz. U. 2016.639 j.t.

⁶ Pismo Komisji z 10.05.2011 r. - Wstępna opinia w odniesieniu do zgodności systemu finansowania Telewizji Polskiej S.A. z zasadami wspólnego rynku (znak pisma: DG COMP C4/ZZ/AK/bs-D(2011)045685).

⁷ Dz. Urz. L 140 z 30.04.2004 ze zm.

ze sprawozdań przekazywanych przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji. Wynika z nich, że pomoc publiczna udzielana nadawcom publicznym w latach 2013-2016 wynosiła 650 mln PLN - 750 mln PLN w skali roku. Przedmiotowy projekt ustawy, przewiduje dokapitalizowanie nadawców publicznych kwotą 20 mln PLN, co oznacza, że planowany wzrost dofinansowania beneficjentów nie przekroczy 20 % średniorocznej kwoty pomocy udzielanej nadawcom publicznym, a zatem projektowana zmiana nie będzie stanowił zmiany „pomocy istniejącej”.

Biorąc pod uwagę powyższe wyjaśnienia, przedmiotowe podwyższenie kapitału zakładowego Telewizji Polskiej S.A., Polskiego Radia S.A oraz spółek radiofonii regionalnej, nie wymaga opiniowania Prezesa UOKiK, ani tym bardziej nie podlega notyfikacji Komisji, o której mowa w art. 108 ust. 3 TFUE.

Z p. w. s. a. n. o. m.
Janina Prokoc